

1:13-19 Satan destroys Job's life

1. Rabbi David Altschuler, Metzudat Dovid to Job 1:13

וכוונת השטן היה להקניט את איוב ביותר בחושבו הלא זה היום בבוקר העליתי עולות מספר כולם כמ"ש למעלה... ואם כן מנוקים המה מעון ומדוע אם כן מתו ובעבור זה ירבה לגדף:

The Satan's intent was to bait Job even further, as he would think, "Just this morning, I brought burnt offerings according to their number," as recorded above... and if so, they are innocent of sin! Why did they die? And so he would increase his blasphemy.

2. Talmud, Bava Batra 15b-16a

מאי הבקר היו חורשות והאתונות רועות על ידיהם? א"ר יוחנן: מלמד, שהטעימו הקב"ה לאיוב מעין העולם הבא.

What is the meaning of "the cattle were plowing, and the she-donkeys were grazing beside them"? Rabbi Yochanan said: This teaches that G-d gave Job a taste of the next world.

3. Commentary of Malbim to 1:16

בתחלת הספור... חשב בנים צאן גמלים ואח"כ בקר ואתונות, מבואר שהחשוב חשוב הקדימו, וכשנאבדו נאבד הבלתי חשוב תחלה עד שהבנים נאבדו לבסוף. וא"כ היה ראוי שיהיה הסדר בקר ואתונות, אח"כ גמלים, אח"כ צאן, ואח"ז אבדן הבנים. ולמה הקדים הצאן לפני הגמלים?

אך כבר בארתי שבאו הרעות מופסקות, א' ע"י בני אדם וא' ע"י היסודות, ושוב ע"י בני אדם ואח"כ ע"י יסוד הרוח ואם היו אבדן הגמלים על ידי הכשדים לפני הצאן היו שני הרעות שבאו ע"י בני אדם תכופות זל"ז, וכן שני הרעות שע"י היסודות, ולא היה החידוש גדול כ"כ אם באו בפעם אחד שבאו וכשדים, וכן אש ורוח סערה...

At the start of the story... it listed children, [7000] sheep and [3000] camels, and then [500 pairs of] cattle and [500] she-donkeys. Clearly, it put the most important first. When they were destroyed, the least important was destroyed first, until the children were destroyed last. If so, the order should have been: cattle and she-donkeys, then camels, then sheep, and then destruction of the children. Why did it put sheep before camels?

I have explained that the harm came in segments, one via people and one via the elements, and then via people and then via the element of wind. Had the camels been destroyed by the Chaldeans before the sheep, there would have been two harms by human beings in sequence, and then two harms via the elements. It would not have been as great a novelty if the Sabeans and Chaldeans had come simultaneously, and the fire and stormy wind likewise...

4. Four directions Melachim I 18:43-45

1:20-22 Job responds to the test

5. Shaving in grief Devarim 14:1

6. Talmud, Moed Katan 21a

אמר רמי בר חמא: מנין לקריעה שהיא מעומד? שנאמר ויקם איוב ויקרע. דלמא מילתא יתירתא הוא דעבד? דאי לא תימא הכי, "ויגז את ראשו" הכי נמי?

Rami bar Chama said: How do we know that tearing is performed while standing? "And Job stood and tore." But perhaps this was excessive? Otherwise, will we also mandate, "And he tore his head"?

7. Commentary of Rashi to Job 1:20

ויגז - תלש כמו (ירמיה ז) גזי נזרך ומתרגמינן תלישה וכמו (תהלים עא) ממעי אמי אתה גזי מושכי
Vayagaz – "Plucked", like Jeremiah 7:29 which we explain as plucking, and like Tehillim 71:6...

8. Commentary of Malbim to Job 1:20

ויקרע מעילו על אבדן הבנים כדון, ויגז ראשו על אבדן הקנינים, כי "לא תשימו קרחה... למת" כתיב אבל על אבדה אין איסור:
"And he tore his cloak" for destruction of children, as is the law. "And he plucked his head" for destruction of property, for it is written, "You shall not place baldness... for the dead", but for [property] loss there is no prohibition.

9. Commentary of Malbim to Job 1:21

ויאמר ערום יצאתי, ר"ל שהי"ל מקום להתלונן על ד' באחד משני פנים, א] אם הקנינים האלה שנאבדו ממנו עתה היו קנינים דבוקים בלתי נפרדים מגופו כמו אחד מאיברי הגוף, שהגם שד' בראם ונתנם לו מ"מ אחר שהתעצמו עמו מתחלת יצירתו היה חושב זה לעול אם לקחם ממנו שלא במשפט. לא כן הקנינים האלה... לא מצד תחלת יצירתו כי נולד בלעדי הקנינים האלה כי ערום יצאתי מבטן אמי בלא אלה הקנינים, ולא מצד אחריתו כי ערום אשוב שמה אל בטן האם הראשונה שהיא האדמה שהיא היתה אם כל חי. ב] שנית שגם על קנינים הבלתי מתעצמים עמו היה לו מקום להתלונן אם היה משיג אותם בכחו ועוצם ידו שאז היו מתיחסים אליו מצד שהוא המציאם, אבל אחר שד' נתן אותם, והוא לקח, א"כ אין מקום לשום תרעומת, ולכן יהי שם ד' מבורך...

"And he said: Bare I left the womb." Meaning, he could have had two grounds for complaining against Gd: 1) If this property he had lost had been inseparably stuck to his body, like a bodily organ, then even though Gd had created it and given it to him, still, now that it was part of him from birth he would think it corrupt for Gd to take it from him unjustly. But this was not true for these acquisitions... Not from when he was first created, for he was born without these acquisitions, "I emerged bare from my mother's womb" without these acquisitions. And not in terms of his end, for "bare I will return there" to the womb of the first mother, the earth, source of all life. 2) Second, even for property which was not part of his person, he would have had room to complain if he had acquired it with his own strength and the might of his hand. Then it would be associated with him, since he had created it. But since Gd had given it, and Gd had taken it, there could be no complaint. Therefore, "may Gd's Name be blessed."

10. An interesting opposition Ecclesiastes 5:14

11. Talmud, Berachot 60b

מאי "חייב לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה"?... אמר רבא: לא נצרכה אלא לקבולינהו בשמחה. אמר רב אחא משום רבי לוי: מאי קרא...? ורבנן אמרי מהכא ד' נתן וד' לקח יהי שם ד' מברך.

What is, "One must bless for the bad as one blesses for the good"?... Rava said: It means only that one should accept it with joy. Rav Acha cited Rabbi Levi: What is the verse supporting this?... And the Sages said, from Job 1:21.

12. Commentary of Malbim to Job 1:22

אם היה עולה בלבו תלונה... אז או שהיה מודה שאין עול יוצא מאת ד' הצדיק אבל לעומת זה היה כופר בהשגחה... או שהיה מודה בהשגחה ואז היה נותן תפלה לאלקים לאמר שאינו מנהיג בצדק ושדרכיו כתפל בלי מלח וטעם. אבל אחר שלא התלונן כלל, האמין גם אז בהשגחה ולא חטא, רק היה סר מרע כבתחלה, וגם לא נתן תפלה לאלקים, לגנות את הנהגתו, אחר שהחליט שאין זה עול כלל אם לוקח ממנו קנינים בלתי מתעצמים עמו אשר נתנם לו בתורת נדבה וחסד ולקחם בטובו...

Had there been a complaint in his heart... then either he would have been admitting that no corruption comes from the righteous Gd, but he would have been denying Gd's supervision... or he would have been admitting Gd's supervision, but assigning *tiflah* to Gd, saying that He does not run the world justly, and that His ways are like *tefel*, without salt or taste. But since he did not complain at all, he still believed in Gd's supervision and he did not sin. He continued to keep from evil. And he also did not assign *tiflah* to Gd, to insult His supervision, since he had concluded that there would be no corruption at all if Gd would remove his acquisitions that were not part of him, which Gd had given to him as a generous gift and had taken in His goodness...

13. Summary of the chapter

- Job is righteous, wealthy and blessed with a great family, and extremely devoted to service of G-d
- Satan, who is charged (at least in part) with testing humanity's sincerity, claims that people are selfish.
- G-d responds to Satan by pointing out Job, and lets Satan test him
- Satan destroys Job's children and property. Job accepts that G-d has the right to do this.

2:1-7 Satan doubles down

14. Commentary of Malbim to 2:5

בזה תבחנהו בחינה ברורה, אם תשלח ירך ותגע אל עצמו ואל בשרו לא בעורו לבד רק מכה הנוגע בעצמו ובשרו שיש בה סכנת נפש עד שיתאש מרפואה, ואז לא יהיה לו במה להתנחם ומה לירא ולקוות. אז על פניך יברכך ויגנה הנהגתך:

Through this You will test him clearly, if You will send Your hand and strike him, his flesh. Not only his skin, but a blow that will strike his self [bone?] and flesh, such that it will endanger his life to the point that he will abandon hope of a cure. He will have nothing to console himself, and no reason to fear You or to hope. Then he will 'bless' You in Your face, and he will insult Your supervision of the world.